

Utopia

S T U D E N T A V I S A I T R O M S Ø

NR. 10, 26. OKTOBER, 12. ÅRGANG

Øverste Sovjet besøkte det røde universitet

Delegasjonen fotografert på trappen utenfor UiTø, sammen med rektor og fylkesmann Buvik.

FOTO: Stein A. Korneliussen

Utopia

Arve Bartnes

De var meget interesserte og ga uttrykk for at de stortrivdes og at oppholdet var utbytterikt. Slik beskriver fylkesmann Martin Buvik den sovjetiske delegasjonens reaksjoner på besøket ved Universitetet i Tromsø fredag den 16. oktober. Den høytstående delegasjonen besto bl.a. av medlemmer av Det øverste sovjet og sovjetunionens ambassadør i Norge, A.V. Teterin.

holdt to forelesninger for delegasjonen, en om norsk havbruk og en annen av professor i russisk, Erik Egeberg. De meget interesserte delegasjonsmedlemmene besøkte også universitetets oppdrettsanlegg i Blåmannsvika. Besøket i Nord-Norge vil bli fulgt opp av at omfattende avtaler senere i vinter vil ligge klare for undertegning.

Bakgrunnen for besøket i Nord-Norge er den økende Sovjetiske interessen for samarbeid med lillebror i vest. Dette gjelder særlig havbruksnæringer som fiskeoppdrett og fiskerivirksomhet.

I den anledning er et besøk ved landets betydeligste forskermiljø på området – som finnes ved UiTø – en naturlig og viktig del av besøket. Det ble

I neste nummer av Utopia følger et intervju med Sovjets kulturattache i Norge, Karen S. Zourabian.

Kristendom uønsket

Nord-Hålogaland Stiftsstyre av Den norske kirkes presteforening har tatt initiativ overfor Universitetet i Tromsø for å få opprettet kristendomskunnskap grunn- og mellomfag. Universitetsstyret behandlet saken i møte 27. august, og vedtok da å sende forslaget om opprettelse av faget ut til høring ved Institutt for samfunnsvitenskap (ISV), Institutt for språk- og litteratur (ISL), Institutt for museumsvirksomhet (IMV) og Studentutvalget (SU). Disse har nå behandlet saken, og går mot opprettelse av faget. Det ser dermed ut til at man ikke vil få kristendomskunnskap grunn- og mellomfag ved Universitetet i Tromsø.

Utopia

Trond Davidsen

Universitetstyret behandlet så sent som i 1983 utredning av kristendomskunnskap som nytt fagtilbud ved UiTø, og vedtok å ikke utrede spørsmålet på det tidspunktet. Nå mener administrasjonen at et nytt moment er tilført i saken, siden kristendomsfaget vil kunne utgjøre en del av presteutdanningen i Norge.

Dette kan skje ved at faget innpasses i det teologiske embetsstudiet i Oslo. Universitetet i Tromsø har vært i kontakt med Det Teologiske Fakultet ved Universitetet i Oslo for å få klargjort hvordan denne innpassingen skal skje, og har derfra fått redegjort for hvordan kristendomskunnskap mellomfag med visse tilleggspørver vil kunne utgjøre trinn I i det teologiske studiet.

Nei til kristendomskunnskap I møte 27. august vedtok Universitetsstyret å sende forslaget om opprettelse av kristendomskunnskap grunn- og mellomfag til høring ved de berørte institutter og SU. Svaret fra disse foreligger nå, og det er en nærmest enstemmig dom over forslaget:

Kristendomskunnskap vil man ikke ha. Studentrådet behandlet forslaget 17. september etter at SU hadde mottatt henvendelsen. Her ble det et enstemmig nei til kristendomskunnskap, hovedsaklig på bakgrunn av boligsituasjonen for studentene, ettersom et nytt fag vil øke presset på boligmarkedet. Studentrådet påpekte også at kristendomskunnskap ikke er blant de fag som står på Universitetets prioriteringsliste for nye fag.

Institutttrådet ved ISV behandlet forslaget 21. september, og gikk da mot opprettelse av faget. Vedtaket er bl.a. begrunnet med at Finnmark Distriktshøyskole i Alta allerede har et kristendomsstudium, og at man i dette tilfellet har ei klar arbeidsdeling mellom DH-sektoren og UiTø. Initiativet til studiet er dessuten kommet utenfra, og inngår ikke i Universitetets egne prioriteringer av nye fagtilbud. I begrunnelsen for Rådsvedtaket heter det ellers at «Tromsø her ville fått enda et delstudium, og dette ville forsterke UiTø's rolle som provinsuniversitet».

Institutttrådet ved ISL mener at det er viktigere å bygge ut de fag man allerede har og nye som tidligere er vedtatt opprettet, enn å opprette enda et nytt

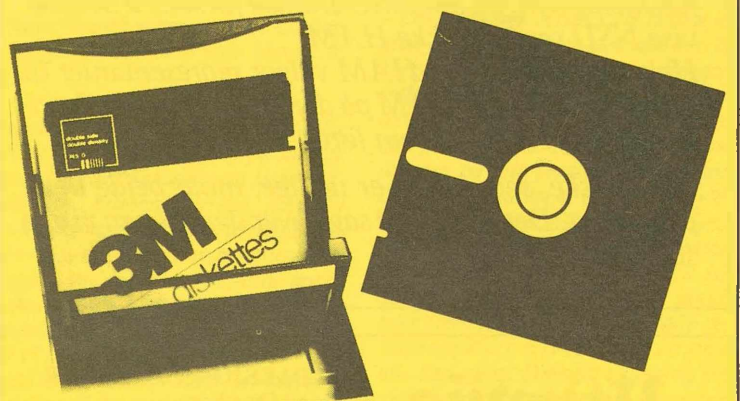
studietilbud. Man tenkte da først og fremst på kunst- og kulturfagene. Ifølge Undervisningskonsulent Anne Cathrine Andersen ved ISL kan man ikke si at det var direkte stemming for kristendomskunnskap under behandlingen av forslaget ved ISL.

Også IMV har behandlet forslaget, og konsulent Else Bottengård sier til Utopia at IMV ikke går i spissen for å få opprettet kristendomskunnskap ved UiTø. - Man kan si det slik at det var en lunken holdning til fagopprettelsen, sier Bottengård.

Aspaas tviler

Studiesjef Øystein Aspaas ved Universitetets administrasjon sier til Utopia at han vil legge fram høringsuttalelsene for styret, sannsynligvis i slutten av denne måneden. - Det er opp til styret å ta avgjørelsen om man skal opprette det nye studiet, men jeg tror neppe man får et kristendomsstudium så lenge det er såpass stor motstand ved de institutter studiet var tenkt å tilhøre, sier Aspaas. Forslaget om å opprette kristendomskunnskap grunn- og mellomfag vil nok bli lagt bort for en stund nå, legger Aspaas til.

DISKETTER 3 M

For hver boks 745 - 0
Disketter du kjøper ..
Følger med
oppbevaringsboks
for 10 disketter

Diskettene med boks

KUN
KR. 145,-

Unibok Unikiosk

UNIVERSITETSBOKHANDL AS

I brev til Studentrådet 10. september 1987 skriver Vidar Bakken, direktør i Studentsamskipnaden, at oppussingen av 2. og 3. etg. på Prestvatnet er blitt forsinket, slik at hyblene ikke sto klare til semesterstart. Han tar ansvaret, men lover ferdigstilling 15. april, 8 måneder forsinket.

Nå har oppussingen av 3. etasje i A og B-blokken pågått siden begynnelsen av juli. To korridorer har hittil, tatt mer enn 3 måneder, og det gjenstår fremdeles 8.

Det er derfor ikke uten en viss interesse vi nå spør om også den nye tidsplanen er urealistisk.

Ikke bare står hybler tomme mens oppussingen snegler seg avsted. Minst like viktig er det at hver tom hybel representerer nesten 1.000 kroner i tapte leieinntekter hver måned. Våre utregninger indikerer at tapte leieinntekter vil beløpe seg til minst 300.000 kroner, forutsatt ferdigstilling 15. april. At Bakken i samme brev sier at «I relasjon til total husleieinntekter over tid, vil beløpet tross alt være beskjedent» finner vi lite i tråd med Samskipnadens generelle økonomi. Alle beløp vil kunne bli bekjedne sammenlignet med «husleieinntekter over tid», avhengig av tiden det sammenlignes med.

Stortingsrepresentant Ranja Hauglid (A) lovet å spise hatten sin om hun ikke greide å holde det løfte hun hadde gitt til Samskipnaden.

Tør Bakken, som har lovet studentene ferdige hybler, på vegne av Samskipnaden å love det samme? Og hva med styrets leder, Eva Gjerdrum?

Ved boligkrise kan man rett og slett ikke tillate seg å ha boenheter stående tomme, og vi håper inderlig at oppussingen nå skyter fart.

Det er bred enighet blant studentene om at Hovedallmøtet (HAM) er, og skal være, Tromsøstudentenes høyeste organ. Det bør også være åpenbart at om et vedtak er blitt vedtatt, er det vedtatt. Om flertallet var stort eller lite kan aldri i ettertid tillegges vekt. Vi må aldri havne i en situasjon hvor vi begynner å så tvil om vedtakene på grunnlag av stemmetallene. Husk at selv det best besøkte HAM på flere år kun hadde omlag 25% oppmøte. Ikke gi forkjemperne for urnevalg dette argumentet gratis!

Vi vil gjerne også tro at de representanter HAM har valgt gjør sitt ytterste for å gjennomføre den politikk som vedtas. For eksempel: Om NSU og HAM har forskjellig syn, da bør NSU-Tromsø forsøke å overbevise NSU sentralt, ikke HAM! Hele poenget med at HAM velger representanter til råd og utvalg er at HAM på den måten har innflytelse på den politikken som føres.

Vi må ikke, selv om vi er uenige, motarbeide dette prinsippet. Det vil være å sage over den grenen vi alle sitter på.

Helse- og sosialundersøkelsen med underskudd

Den omfattende helse- og sosialundersøkelsen som ble iscenesatt av Studentsamskipnaden for snart ett år siden har til nå overskredet budsjetttrammen med kr 53.500. I tillegg viser det seg at den endelige rapporten ikke vil bli ferdig før tidligst våren 88, noe som betyr en forsinkelse på nesten et halvt år. I følge sekretæren i helse- og sosialutvalget, Tor Ødegård, skyldes dette at datamengden kom til å bli mye større en hva man opprinnelig hadde antatt.

Utropia Steinar Johansen

I følge Ødegård er intensjonen med undersøkelsen å kartlegge studentenes medisinske og sosiale tilstand. Resultatene skal senere danne grunn for opprettelse av en ny stilling som har til hensikt å avlaste helse- og sosialsekretæren ved Studentsamskipnaden i Tromsø.

Kompetansemangel

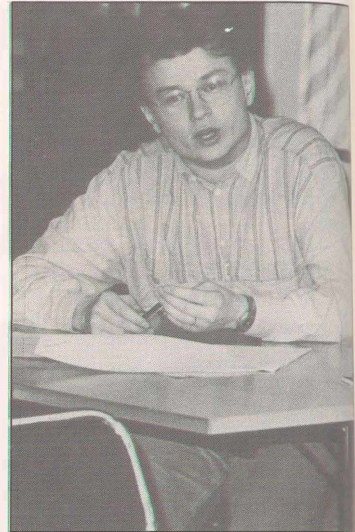
Ødegård begrunner budsjettoverskridelsen med manglende kompetanse blant utvalgets medlemmer. Dette har sin årsak i at en pr. i dag ikke har noen erfaring fra slike prosjekter. Ødegård sier videre datamengden kom til å bli mye større enn hva man hadde forestilt seg på forhånd. Begge disse faktorene har vært med på å synke analysearbeidet en del, men kostnadene ville ikke blitt noe lavere dersom en hadde overlatt prosjektet til eksterne forskningsgrupper tilfører han.

Svarprosent på 65

Etter mange purringer har styringsgruppa for prosjektet klart å få svarprosenten opp i 65. Sekretæren forklarer den lave svarprosenten med spørreskjemaets størrelse og innhold. Skjemaet var svært omfattende og inneholdt en del personlige spørsmål. Man kan dermed ikke se bort fra at dette kunne ha virket avskrekkende på enkelte, hevder han. Med dette i bakhodet må en likevel kunne si seg fornøyd med deltagelsen, mener sekretæren.

Tromsø, et bedre universitet?

Man har til nå foretatt en grov klassifisering av datamaterialet og på bakgrunn av dette utarbeidet et 70 siders arbeidsnotat. Ødegård antyder at det kan virke som om at Tromsø er et bedre universitet en gjennomsnittet, men han understreker samtidig at man er for tidlig i prosjektet til å kunne komme med noen konklusjoner.

Tor Ødegård: -manglende kompetanse blant utvalgets medlemmer. FOTO: Trond Davidsen

Omstridt vedtak på HAM

På Hovedallmøtet (HAM) 30. september 1987 ble det fattet et vedtak om å knytte videre utbygging av Universitetet til bolig- og velferdssituasjonen. Vedtaket har vakt sterk strid blant studentene, og vil nok bli tatt opp igjen på neste HAM. NSU-Tromsø har ikke samme syn som SU i saken. Problematikken vil også bli drøftet på Skibotn-seminaret.

Utropia Tåge Stabell-Kulø

På Hovedallmøtet (HAM) 30. september fremmet Studentutvalget (SU) et forslag om at studentenes representanter i råd, styrer og utvalg skal gå imot opprettelsen av nye fagområder inntil velferdssituasjonen endrer seg til det bedre. Det presiseres i vedtakets punkt 2 at HAM ikke til hensikt å stoppe utviklingen ved Universitetet. HAM vil at det heller skal satses på å utvikle de eksisterende fagområder fremfor å utvikle nye. Etter en het debatt ble forslaget vedtatt med meget knapt flertall. Det var så mange avholdne at disse kunne ha forandret utfallet av avstemmingen. Vedtaket er gjengitt i sin helhet annet sted på denne siden.

Bakgrunn

Instituttallmøtet ved Institutt for Biologi og Geologi (IBG) fattet i mars vedtak om å binde sine representanter til å knytte videre utbygging av Universitetet til boligsituasjonen. Dette, sammen med boligkrisen, førte til at SU fremmet et lignende forslag til HAM. Instituttallmøtet på Institutt for Matematiske Realfag (IMR) fattet et nesten likelydende vedtak som HAM onsdag 14. oktober. Vedtaket var her nesten enstemmig.

Rektor

Rektor hadde i forrige nummer av Utropia et innlegg hvor han gikk imot de argumenter som vedtaket bygger på. Han hevdet at et slikt vedtak som nå er fattet ville sette utviklingen av Universitetet i fare, og pekte spesielt på at valget de senere år ikke har stått mellom enten nye fag eller videre utbygging av eksisterende, men heller mellom nye fag eller ingen utbygging.

NSU-Tromsø

NSU-Tromsø har fattet vedtak om at de ikke kan støtte et forslag som kan bety redusert fagutbygging. NSU vil ha satsing både på faglig bredde og på de eksisterende fagtilbud, og at problemet ikke ligger i uriktig fordeling

av de eksisterende midler, men i de ansvarlige myndigheters satsing på høyere utdanning.

Studentutvalget

SU har som ett av sine hovedargumenter at Universitetet ikke lenger oppfyller sin oppgave som landsdelsuniversitet så lenge det ikke finnes tilfredsstillende boligtilbud. Dette betyr at studenttallet ikke kan tillates å øke ytterligere før det finnes boliger. For å hindre at Universitetet stagnerer, vil altså SU at etablerte fag prioriteres fremfor nye. SU har i sitt forslag til vedtak presisert at de ikke ønsker

stagnasjon, men isteden prioritere annerledes med de midler som Universitetet får tildelt.

Tiden fremover

Denne saken vil bli diskutert mye i tiden som kommer. Først skal den debatteres på det studentpolitiske seminaret i Skibotn.

Det ser også ut som om saken på ny vil bli fremmet for HAM.

Vedtaket fattet på HAM 30.09.87

Dette er i sin helhet det vedtaket som ble fattet på Hovedallmøtet 30. september 1987, og som det nå står sterk strid om.

1. På bakgrunn av den preker boligsituasjonen for studenter og situasjonen for studentvelferden generelt, bør studentenes tillitsvalgte i universitetsstyret, på instituttene og representanter valgt av Hovedallmøtet gå imot forslaget om opprettelse av nye fagtilbud som vil medføre en ytterligere økning av studenttallet ved Universitetet i Tromsø (UiTØ).

2. Hovedallmøtet vil preisere at dette vedtaket ikke har til hensikt å stoppe utviklingen ved Universitetet. Studentene ved UiTØ er nå tjent med at det blir satset på kvalitet på de allerede etablerte fagområdene i tillegg til at studentvelferden må bygges ut på et akseptabelt nivå. Dette vil i sum gi oss et bedre universitet enn det en ukritisk satsing på kvantitet kan gi.

En stopp i nye fagtilbud vil bety at de etablerte fag kan styrkes og få mulighet til å tilby fullverdig studium på hovedfagnivå. HAM mener at etablerte fagom-

råder skal få mulighet til å utrede sine behov i en slik utbygging-spause.

3. Dersom studentenes syn ikke viner fram, ber Hovedallmøtet om at tillitsvalgte studenter fremmer en protokolltilførsel bestående av følgende momenter: Nye fagtilbud skal utredes m.h.t. studentenes velferd og boligsituasjonen spesielt og nye fagtilbud skal utredes m.h.t. hvordan forskning og undervisning på etablerte fagområder blir berørt.

4. På bakgrunn av Hovedallmøtets vedtak og SUis presentasjon av saken får Studentutvalget mandat til å utarbeide et skriv som kan brukes som veiledning for tillitsvalgte studenter.

Tillegg:

HAM ser ingen snarlig løsning på studentenes problematiske velferdssituasjon, men ber Studentutvalget vurdere bakgrunnen og kriteriene for vedtaket fortløpende. Saken gis ny behandling på HAM så snart kriteriene som ligger til grunn for vedtaket endres.

Utropia

I REDAKSJONEN:

Britt Bakkehaug
Arve Bartnes
Ole Berthelsen
Gry Berntzen
Janne Bjerkan
Trond Davidsen
Bjørn Erlandsen
Elin Gundersen
Frank Tore Johansen
Steinar Johansen
Kari Johnsen
Tåge Stabell-Kulø
Trond Odin Rønbeck
Oddgeir Sagerup

REDAKTØR:
Tåge Stabell-Kulø

REDAKSJONSSEKRETÆR:
Trond Davidsen

Utropia er et organ for studentene ved Universitetet i Tromsø, og kommer med 12 nummer i året.

Redaksjonen er valgt på politisk uavhengig grunnlag.

Annonsepris kr 4,- pr. sp. mm. ekskl. m.v.a. Ved fast annonsering 20% rabatt.

Adr.: Boks 678, 9001 Tromsø
Tlf.: (083) 81688 l. 36
Tlf.: (083) 81693 (kveld)

Opplag: 1500 eksemplarer

SATS-
OMBREKING/TRYKK:
Troms Trykk A/S, Tromsø

Sosialøkonomi nok en gang

Karakterutskriftene til studentene som gikk opp til eksamen på mellomfagstillegget i sosialøkonomi i vår operer med betydelige feil. Minst en sosialøkonomistudent har også fått utstedt galt vitnemål fra Universitetet i Tromsø. De involverte instansene innser at rutine- ne i denne sammenhengen ikke har vært gode nok. Rektor Narve Bjørge beklager det intrufne meget sterkt, og vil iverksette tiltak slik at gjentagelser ikke kan skje.

Utopia Arve Bartnes

Den 29. september mottok vårens kandidater i sosialøkonomi mellomfag et brev fra eksamensinspektør Wivi Haugland. Der heter det bl.a.: «Etter vårens eksamen i sosialøkonomi mellomfagstillegg viser det seg at de karakterene som er oppført på sensurlista bare gjelder mellomfagstillegget, samla endelig karakter mangler. Mellomfagstillegget er nå utregna og ført inn i eksamensprotokollen. Kandidatene får tilsendt karakterutskrift og nye sensurlister oversendes Institutt for fiskerifag og Statens lånekasse for utdanning.»

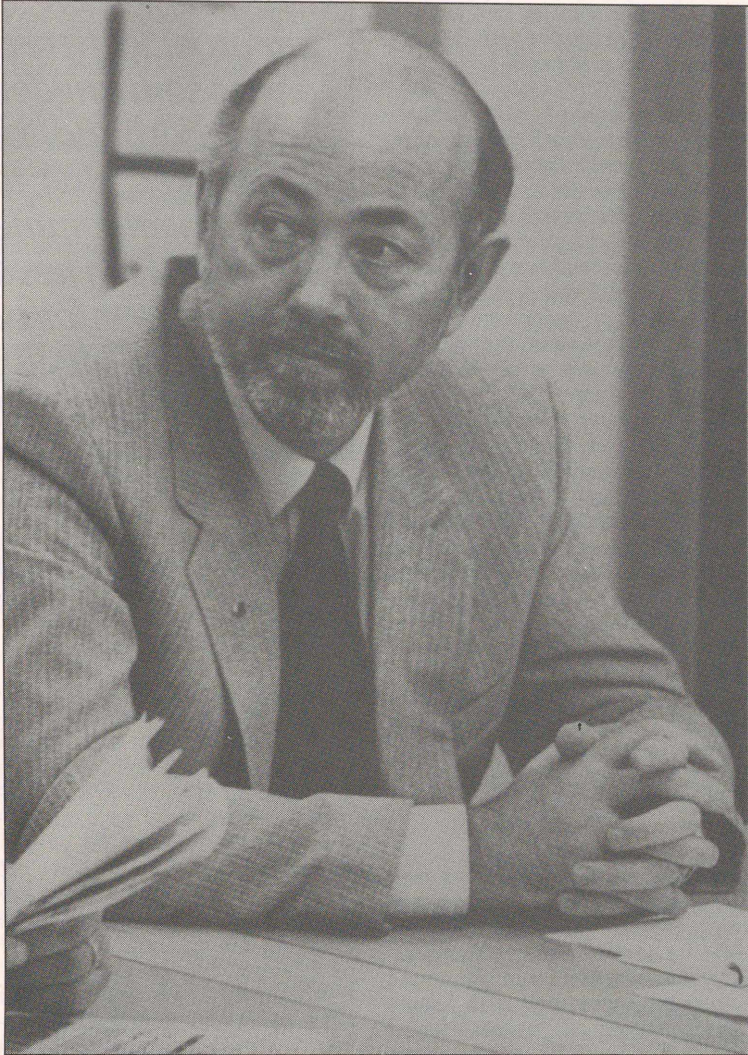
Studenten som i tillegg fikk utstedt galt vitnemål har også brukt dette i søknader om jobb. Selv om karakteren var bare en ti-del feil, resulterte dette i at lauden gikk tapt. Det sier seg selv hvilke kjedelige situasjoner mellom arbeidssøker og arbeidsgiver det her finnes grobunn for. Studenter har også søkt om opptak på nye studium på galt grunnlag.

Eksamensinspektør Wivi Haugland opplyser til Utopia at sensurlistene som sendes til eksamenskommissjonen skal inneholde fire rubrikker som skal fylles ut med henholdsvis karakterene for grunnfag, skriftlig mellomfagstillegg, samlet mellomfagstillegg (basert på skriftlig og muntlig), og en endelig karakter.

Det var disse sensurlistene og bruken av dem som først og fremst resulterte i problemene. Haugland sier at disse rubrikkene

må føres på for hånd. Hun glemte å påføre rubrikk for endelig karakter. Da hun fikk de utfylte listene var imidlertid dette rettet på av kommissjonen som hadde påført den manglende rubrikken med blyant. Haugland tok det da for gitt at mellomfagskarakteren var riktig utregnet. Haugland vil ikke bruke dette som noen unnskyldning, det formelle ansvaret ligger hos eksamensinspektøren. Haugland etterlyser imidlertid klare retningslinjer og rutiner for arbeids og ansvarsforholdet mellom eksamensinspektøren og eksamenskommissjonen i sosialøkonomi. Det skulle denne saken bevise godt nok.

Anders Dedekam jr., medlem av eksamenskommissjonen, bekrefter at feilen ble oppdaget og korrigeret. Kommissjonen glemte likevel å regne ut mellomfagskarakteren. Istedenfor førte de opp karakteren fra mellomfagstillegget som endelig. Dedekam jr. betegner saken som en liten miss,

Narve Bjørge: -Slikt som dette skal ikke kunne skje.

FOTO: Trond Davidsen

og peker på de infløkte reglene. Han mener det er uklart hvem sin jobb det er å trekke grunnfagskarakteren sammen med mellomfagstillegget slik at mellomfagskarakteren blir klar. Ifjor ble dette gjort av eksamenskommissjonen. Ansvarsforholdet i år har imidlertid ikke vært klart. Dedekam stiller spørsmålet om ikke dette egentlig skal gjøres sentralt eller ved Institutt for fiskerifag, hvor sosialøkonomiseksjonen har tilholdssted.

Her er det konstatert en beklagelig feil, slikt som dette skal ikke kunne skje, sier Rektor Narve Bjørge som har gjort seg kjent med saken etter at Utopia kontaktet ham. Han betegner dagens rutiner som uklare og til og misforstå. Det er heller ikke sedvane på hvem som skal gjøre hva. Dette må innskrives. Rektor vil således be eksamenskommissjonen ved sosialøkonomi om å innrapportere rutine. Slik kan kommunikasjonen mellom de aktuelle instansene bedres og man

unngår slike misforståelser i fremtiden.

Kilder i administrasjonen betegner imidlertid sosialøkonomiseksjonens eksamensarbeide som generelt roste. Et av argumentene er at Anders Dedekam jr. har undervist alt for meget ved seksjonen til å være egnet som ekstern sensor. Selv om det i retningslinjene går klart frem at universitetet selv definerer hva ekstern innebærer, er det prinsipielt uheldig at en som i så stor grad velger ut - og -ndriver i - pensum, lager eksamensoppgaver og retter dem. Kildene opplyser at det ble tatt affære ovenfor universitetsdirektør Overvaag etter en artikkel i forrige Utopia. Kildene bekrefter overfor utopia at Anders Dedekam jr. ikke lengre vil være ekstern sensor. Da Utopia ba Dedekam jr. om en kommentar til at han ikke lengre er ekstern sensor, hadde en forbauset Dedekam jr. ikke kjennskap til det.

-Brukt som brekkstang mot Sosialøkonomi hovedfag

Geir Finne, amanuensis ved sosialøkonomiseksjonen og tidligere fagansvarlig, frykter at uttalelser han kom med i Utopia i april blir brukt som argument av universitetsledelsen for å hindre opprettelse av et hovedfag ved sosialøkonomiseksjonen. Finne betegner en tildeling av en høyere stilling med derav følgende hovedfag som meget viktig.

Utopia Arve Bartnes

I den nevnte artikkelen blir det reist kritikk mot Finne av sosialøkonomistudent. Kritikken gikk på at enkelte forelesninger var dårlig forberedt, utsettelse av forelesninger på kort varsel, og regelmessige forseintkomminger. I Finnes kommentar bekrefter han at han møter sent opp innimellom. De andre ankepunktene satte Finne i sammenheng med at den administrative og faglige situasjonen ved sosialøkonomistudiet ikke er tilfredsstillende. Bl.a. påpekte han faglærermangel.

Finne fastholder sine synspunkter, selv om de er kontroversielle og dermed upopulære i universitetsledelsen.

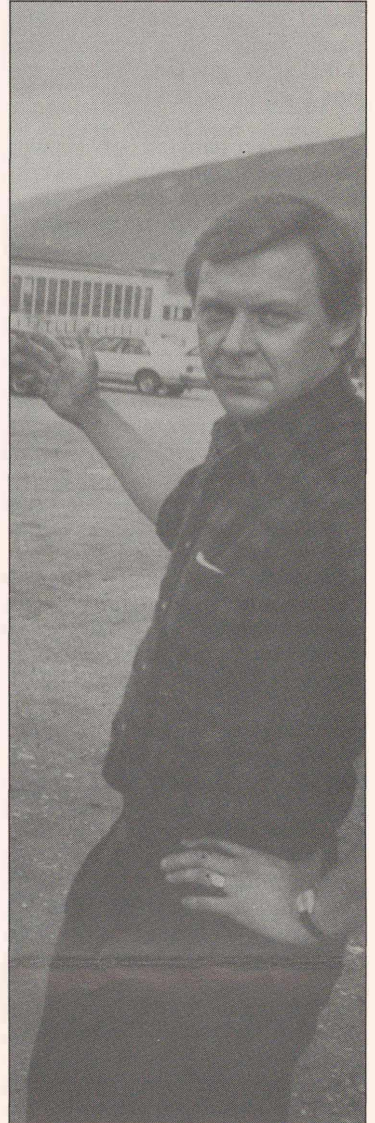
-Det som imidlertid bekymrer meg mer er at jeg føler at universitetsledelsen bruker mine kommentarer i artikkelen som argument mot å opprette hovedfag i sosialøkonomi. Det er betenkelig at uttalelser en av de ansatte kommer med blir brukt mot en hel seksjon.

Hvorfor tror du at universitetsledelsen går i mot hovedfaget?

-Det virker som om rektor er mer interessert i å etablere nye fagtilbud, enn å styrke og bygge ut de allerede eksisterende. En videre utbygging av sosialøkonomiseksjonen er av avgjørende betydning for å komme videre med den faglige og miljømessige utvikling. Det bør være et poeng i utviklingen av Universitetet at man istedet for å øke den faglige bredden, satser på en utdyping av de allerede eksisterende fag. Dette er også den fornuftigste veien å gå når man ser på dagens velferds-situasjon for studentene. Rektor og universitetsledelsen kjenner også til hvilke problemer sosialøkonomiseksjonen strir med, så som ressursmangelen, den vanskelige romsituasjonen - som det dog finnes vedtak på å avhjelpe - og faglærermangelen.

Hvilke konsekvenser mener du den utbyggingspolitikken som føres kan få?

Fagområder som ikke blir skikkelig utbygd vil føre til at UiTø på mange områder bare kan tilby en lavere utdanning. Studentene må reise til andre universiteter for å ta den høyere utdanningen. En av hovedmålsettingene ved UiTø er å utdanne regionale forskere. Dette oppnås ikke når de må forlate landsdelen for å kunne nå et faglig høyt nivå. Det viser seg også at studenter føler en sterkere binding til det stedet de studerte sist. Dermed kan vi ikke regne med å få dem tilbake. For sosialøkonomistudiets vedkommende er opprettelsen av et hovedfag nødvendig for å un-

Geir Finne viser vei
FOTO: «TROMSØ»

gå dette. Det ville virke som en betydelig vitamininnspøyting for ansatte og studenter.

Det har vært blåst friskt omkring sosialøkonomi en tid. Bl.a. er eksamenssavviklingen i vår blitt kritisert av studenter?

-Det stemmer. Kritikk og debatt er greit og til alles beste så lenge den er konstruktiv. I denne sammenhengen setter jeg ikke pris på den måten Studiekonsulent Morten Sætran taklet den på i Utopia. Han skyver ansvaret over på min person, selv om han utmerket godt vet at vanskene skyldtes dårlig kommunikasjon begge veier. Det var også studiekonsulenten som sendte varslingsbrevene til studentene med B-post slik at de såvidt rakk frem før eksamen. Så skulle det være oppklart, selv om det er en glipp alle kan gjøre. Poenget er at hvis det virkelig var så vanskelig å samarbeide med min person så burde han ta det opp med meg til konstruktiv drøfting, før han gikk ti studentavisa, avslutter Geir Finne.

- Snudd på hodet

Utopia Arve Bartnes

Jeg vil på det sterkeste tilbakevise at forholdene ved sosialøkonomimellomfag er blitt brukt som brekkstang mot opprettelsen av et hovedfag ved seksjonen. Dette sier rektor Narve Bjørge, som legger til at Geir Finne snur saken på hodet.

Hva ble konkret gjort fra din side i den aktuelle saken?

-Jeg hadde samtaler med ansatte ved sosialøkonomiseksjonen hvor saken ble drøftet.

Det er en misforståelse at jeg bruker dette som argument mot et hovedfag.

Det jeg har gitt uttrykk for er at det som kom fram i vår ikke er til hjelp når det gjelder sjansene for opprettelsen av en hovedfagsstilling. Det skyldes at det på dagens budsjettssituasjon er knivskarp konkurranse mellom fagene på de få toppstillingene som opprettes. Det er jo naturlig at de som tilslutt fordeler, Universitetsstyret og Universitetstinget, ønsker størst mulig utbytte av sine disposisjoner.

Hvordan anser du mulighetene for et hovedfag i sosialøkonomi?

-Problemet for sosialøkonomi, og de andre fagene også for såvidt, er at vi bare har fire stillinger til fri fordeling. Derav bare en toppstilling, noe man er avhengig av for å kunne etablere et hovedfag. Det er altså ikke øremerket noen slik stilling for sosialøkonomistudiet på 88-budsjettet, sier Narve Bjørge til Utopia.

■ ■ ■

- Forbauset

Det ovenforstående intervjuet ble gjort for forrige Utopia. I det nummeret skriver Morten Sætran i et innlegg at han ble tillagt uriktige meninger av journalisten i det intervjuet som omtales her. Dette til leserens orientering.

Geir Finne ønsker at denne delen av intervjuet tas med da han stiller spørsmålsteget ved innholdet i Sætrons innlegg.

-Jeg er forbauset over at selv om Sætran hevder seg feilsitert så er innlegget fullt av insinuasjoner som underbygger og spiller på de samme påstandene Sætran mener han ikke har kommet med. Det er en merkelig og tvilsom praksis som her følges, sier Finne i en kort kommentar.

Livssynsfrihet i Norge?

Av Erik Jørgensen

Gå ut å gjør alle folkeslag til disipler!». Dette skal han ha sagt, Nasareeren som åndet ut naglet til korset, for snart 2.000 år siden. Han skulle komme til å prege de siste 1.000 år av vårt lands historie mer enn noen annen skikkelse.

Det må være hans ord Olav Haraldsson gjorde til sine, da han red på kristningsferd i de indre deler av østland-sområdet. Med det nye budskapet i den ene handa og nykvasset sverd i den andre, tilkjennenga han sitt enkle budskap: «Kristen, eller hodeløs!» For de fleste var valget enkelt, må vi tro.

Nå er det lenge siden våre konger stakk sitt sverd i sliren for siste gang. Vi skal være glade for det, men vi skal ikke la gleden gjøre øyet blindt, for andre har kanskje overtatt deres makt på troens område?

Ikke slik å forstå at man i våre dager rir til hest med det tveeggede sverdet hevet til slag. Nei, selv om stridsøkene også kan være kvasse nok, så er legeringen av en ganske annen sort.

Det norske samfunn er inne i en sekulariseringsprosess. Det betyr at flere og flere mennesker stiller seg avvisende til kirkens dogmatikk og ritualer. Landsomfattende spørreundersøkelser viser f.eks. at hver femte nordmann over 15 år hevder å stå det humanistiske livssynet nærmest (Norges markedsdata, mars '87). En annen undersøkelse kan fortelle at bare 18% av befolkningen svarer «ja» på spørsmål om de regner seg for personlig kristne (VG/Scan-fact 76).

Tross dette har Olavs etterfølgere klart å kjempe igjennom kristne formålsparagrafer på en rekke områder av samfunnslivet.

Jeg kan i rask rekkefølge nevne: Skoler, barnehager, NRK og kulturlivet i en lang rekke av våre fylker. For de «frontkjemperne» som har pedagogisk innsikt og erfaring er nok barnehagen og skolen de viktigste misjons-, for ikke å si «slagmarker» for kristen forkynnertrang. Spesielt skal førskolebarn – om vi skal tro Evenshaug og Hallen (Barnet og religionen 1983) – være særlig mottagelig for religiøs påvirkning. Det er m.a.o. unødvendig med glinsende stål, hvis man bare kan få innpass i barnas verden.

Hvor lite vi enn liker det – vi som ikke vil bøye nakken for det moderne kristen-norges «sverd», så har vi bl.a. en konfesjonsbunden og obligatorisk grunnskole. Og dette problemet står mitt hjerte nær. For denne grunnskolen skal være med på å oppdra våre *al-*les barn. Det skal den med en kristen – om enn selvmotsigende – formålsparagraf. For på den ene siden skal grunnskolen «...i forståing og samarbeid med heimen hjelpe til med å gje elevane ei kristen og moralsk oppdressing...» og på den andre siden «...fremje åndsfridom og toleranse...» Gad vite hvordan noen skole skal kunne klare dette kunststykket. Mange foreldre opplever åpenbart – og sterkt – at skolen ikke klarer dette. De opplever at kristen forkynnertrang er sterkere enn trangen til å «...fremje åndsfridom og toleranse...»

Det er liten trøst å finne selv om det i grunnskoleloven fastslås at: «Barn av foreldre som ikkje høyrer til Den norske kyrkja, skal vere heilt eller delvis fritekne for undervisning i kristendomskunnskap når foreldre krev det.» For selv om fritak for kristendomsundervisning skal gis på nevnte betingelser, er det langt fra

vanlig at skolene opplyser om adgangen til å søke om slikt fritak. Dette til tross for at skolens plikt til å gi informasjon er fastslått i departementale rundskriv (bl.a. F160/81).

Videre er det liten trøst å finne for de foreldre som ikke ønsker at deres barn skal skillen ut som «særtillfeller» og forvises til en krok av klasserommet eller til biblioteket mens de andre har kristendom. For til tross for at skolen har både pedagogisk og sosialt ansvar for eleven, også når hun eller han er fritatt for kristendomskunnskap, klarer skolene i liten grad å ta dette ansvaret. Dette problemet ble innsett allerede da man skulle innføre nytt inntekstsystem for kommunene. Det ble gitt øremerkede tilskudd til alternativ livssynskunnskap. Men det faktum at staten gir øremerkede tilskudd til slik undervisning er dessverre ikke nok til at skolene kjenner sitt ansvar – og tar det – for å informere foreldrene om adgangen til å søke alternativ undervisning. Ei heller å etablere den der det er ønsket. Resultatet er da også magert. Jeg møter hver dag foreldre som er fortvilte og frustrerte, og som føler seg både fornøyd og «tråkket på» fordi skolen viser suveren forakt for de verdier og rettigheter foreldrene har, og som skolen har forpliktet seg til å ta hensyn til.

Det er noe absurd i dette. Både grunnskoleloven og departementets rundskriv (det finnes ange av dem) gir skolene muligheter til å skape den «åndsfridom og toleranse» som mange foreldre vil skal være realiteter og ikke bare fine ord i læreplanen. Og staten gir nødvendige bevilgninger. Man kan undres over mindre, og jeg spør meg om hva årsakene til disse uverdige forholdene kan være.

En av forklaringene handler om en gruppes ønske om uinnskrenket *makt*. Paradoksalt nok er det tilhengerne av nestekjærlighetens budskap (slik ønsker de å fremstille seg) som har latt sin maktiver og forkynnertrang styre handling til fordel for misjonsbefaling mer enn nestekjærlighet! På denne måten framstår de som lite kjærlige, men desto mer maktglade.

Tidligere statsminister og partiformann i Kristelig Folkeparti, Lars Korvald, er en representant for dene gruppen. Så sent som i våres uttaler han seg slik at vi må tro han mener skolene skal betraktes som en av de kristnes viktigste misjonsmarker. Og han oppfordrer flere kristne unge mennesker til å velge læreryrket (Vekebladet 26/5-87). Det er vel hans tanke at kristenfolket derved skal innta en slik posisjon i skolen at misjonstanken kan skje fyllest.

En annen representant for de maktglade er Oslobispen Andreas Aarflot. I Norsk Skoleblad nr 13/87 får han boltre seg over en hel side, med synspunkter som kan få enhver demokratis brilleglass til å dugge fullstendig igjen. Den godeste Aarflot er nemlig bekymret for at foreldrene ikke klarer å ta det oppdrageransvar som primært ligger hos dem. Han sier bl.a.: «Det er et felles dilemma for skole og kirke at foreldrene er preget av slik hjelpeløshet i sin oppdragerrolle. Det synes å være liten plass for de kristne verdier i oppdragermiljøet som hjemmet utgjør.»

På disse problemene har biskopen denne løsningen: «Både skolens allmenne verdigrunnlag og det som kristendomsfaget søker å formidle, bør tas opp på foreldremøtene. Foreldrene må hjelpes til å forstå at det skaper krise i barnas sinn når de opplever en spenning mellom hjemmets holdninger til religiøse og moralske verdier og de holdninger skolen og kirken repre-

senterer.» Sagt på en annen måte: Gjør du ikke som jeg sier, kan det komme til å skade ditt barn. Slik kalles rendyrket maktspråk.

Hadde Aarflot nøyd seg med å snakke om de kristne verdiene – sannhet, redelighet, rettferdighet, troskap og nestekjærlighet slik disse kommer til uttrykk i Mønsterplanen, ville det ha vært noe lettere å akseptere hans utspill. For disse verdiene er allmenne og ikke spesifikke for det kristne livssynet. Men han nøyer seg ikke med det, tvert imot, han presiserer at «...skolen må være tro mot oppgaven som består i å formidle de nødvendige, faktiske kunnskaper om hva kristendommen er, forstått ut fra sitt grunnlag i bibelens budskap. Undervisningen må foregå på fagets egne premisser». I disse premissene har dogmene om himmel og helvete, jomfrufødsel, oppstandelse og evig liv sin plass.

At disse dogmene er lite forenelig med Mønsterplanens målsettinger som stiller opp vitenskapsorientering og kritisk tenkning som normer for skolens undervisning, synes ikke å bekymre biskopen det minste. Det bekymrer imidlertid svært mange andre, og vi blir stadig flere.

I et demokratisk og pluralistisk samfunn burde denne typen holdninger vært marginale problemer. Slik er det ikke, for desverre har disse fremskutte representantene for intoleransen i Norge tilhengere nok til å forsurre skolehverdagen og livet i barnehagen for mange av våre barn og deres foreldre.

At kirken føler seg truet av den sekulariseringsprosessen som samfunnet er inne i er forståelig nok. Slik må det nødvendigvis gå når man har påtatt seg rollen som forvalter av den eneste rette sannhet, men at den ikke klarer å vise måtehold i sin maktutfoldelse kan vi ikke akseptere. Imidlertid må vi innse at det nettopp er slik det er, og derfor må vi aktivt begrense kirkens makt.

Det er nå på høy tid at politikere og ansvarlige myndigheter som skal være de fremste forsvarere av de demokratiske ideene vi setter så høyt i vårt land, våkner opp og blir seg sitt ansvar bevisst. Så langt har de ikke vært det. For hver gang det er tautrekking i Stortinget om innføring av kriste formålsparagrafer, er det tilhengerne av lovfestet tanketvang som har vunnet fram. På denne måten kjenner vi ennå gufset fra Olavs kristningsferd. Fra de gruppene man skulle kunne forvente en større prinsippklarhet har det blitt hevdet at det er de kristne *verdiene* som skulle danne grunnlaget for skolens arbeid, ikke forkynnervirksomhet og kristen dogmetro. Denne gruppens unnsikthet i dette spørsmålet har gitt de kristne det redskap de har behovet for fortsatt maktutfoldelse.

Det er nemlig en del av maktspråket at kristen formålsparagraf i skole og barnehage legitimerer forkynnervirksomhet, og statskirkeordningen legitimerer kristne formålsparagrafer i skoler, barnehager og kulturliv. Mange av de foreldre (og barn) som har fått oppleve dette i form av utsagn som «Det er da ikke skadelig med litt kristendom!», eller «Vi har jo en kristen formålsparagraf!» når f.eks. skolebarn fra alle slags hjem blir samlet til morgenbønn før start på skoledagen eller gudstjeneste ved skoleårets høytidsdager.

Med det forslag til endring av grunnlovens paragraf 2 som HumanEtisk Forbund har oversendt stortinget i år, har våre politikere fått nok en anledning til å gjøre opp for sine gamle synder.

Erik Jørgensen er lærerutdannet, og har arbeidet flere år i skolen. Han arbeider nå som ungdomssekretær i HumanEtisk Forbund, og er saksbehandler i skolesaker. Han tar i denne kronikken opp kristendommens stilling i og til skoleverket. Han hevder at det er makt-iver som råer fremfor nestekjærlighet, og vil at religions- og livssynsundervisningen bør være av ren orienterende art.

Det er denne paragrafen som sier at den evangelisk-lutherske religion skal være statens offentlige religion, og som dermed legger grunnlaget for statskirkeordningen.

Vi får håpe at våre politikere er klar-synte nok til å se det åpenbart urime-lige i at vi på den ene siden skal ha livssynsfrihet og på den andre siden gi en bestemt religion – kristendommen – en særfordeler gjennom statskirkeordning. En avvikling av statskirkeordningen vil gi oss det tilstrekkelige grunnlag for å bryte kristenfolkets sirkelargumentasjon til fordel for kristne formålsparagrafer og meningstvang. Dermed vil vi berede gunnen for en skole som kan bygge på det verdigrunnlag som kommer til uttrykk i menneskerettighetserklæringen og de traktater Norge har sluttet seg til.

På denne måten vil vi sikre reel livssynsfrihet til erstatning for tomme formuleringer som knapt er verdt papiret de er skrevet på. Samtidig vil vi kune få *ett* livssynsfag med de åpenbare pedagogiske fordeler det vil ha. I dette faget kan etisk oppdragelse og undervisning ta utgangspunkt i vårt *felles* verdigrunnlag. Livssynsfrihet er nemlig ikke det samme som verdinøytralitet. Religions- og livssynsundervisningen bør være av ren orienterende art.

I mellom tiden må skolens ledere ta ansvar. De må sørge for å realisere alle de gode intensjonene som finnes i både Mønsterplanen, forskriftene og departementenes rundskriv. Det kan de gjøre ved å gi foreldrene saklig informasjon om den rett de har til å be sine barn fritatt for faget kristendoms-kunnskap, og ved å sørge for at

skolen får de ressurser til undervisning i Livssynskunnskap som overle-ringsordningene gir rett til.

Dette «topunks-programmet» viser seg vanskelig å gjennomføre for mange skoleledere.

Er det på tide med en departemental opprydding?

Opplev nyttårsaften i Leningrad 1988!

Avreise fra Tromsø 28/12
Retur i Tromsø 3/1

KR. 4.100,-
inkl. 1. kl. hotell, 3 måltider, sightseeing, teaterbesøk, kaféart, gullmiddag, nyttårsaften.
Store barnrabatter.

Visum og forsikringer tar vi oss av!

ReiseButikken

Storgt. 78, tlf. (083) 88 215
Tekn. arr. POLAR TOURS

Begrenset antall plasser.
Påmeldingsfrist 20/11.

Studenter 15% rabatt

Pizza – selvfølgelig fra

Åpningstider:

Mandag - torsdag	14.00 – 01.30
Fredag	14.00 – 03.30
Lørdag	12.00 – 03.30
Søndag	15.00 – 01.30

SU om statsbudsjettet

Studentutvalget (SU) om statsbudsjettet: Iørefallende gjennomgangsmelodi, men ikke fritatt for skjærende akkorder.

Utropia Janne Bjerkan

Utropia: Hvis du skal gjøre opp status etter det fremlagte statsbudsjettet, SU-leder Trond Dokken, hva vil du trekke fram som mest gledelig?

Trond: Nøkternt sett må vi kunne si at UiTØ har kommet brukbart ut av det, sammenligna med andre læresteder. Vi har en generell vekst, blant annet i form av bevilgningene til nybygg, opptrapping av medisinstudiet, som blir utvidet med 10 studieplasser, i tillegg til at 4 av de 12 nye stillingene ved Universitetet blir tilgodesett medisin.

Den såkalte «Finnmarkspakka» lanserer også kjærkomne forslag, som omfatter mellom annet flere stillinger og studieplasser, samt tilbud om gjeldsavskrivning på inntil kr. 15 000,- pr. år for dem som tar jobb i fylket. Hvis tiltaket får den tilsiktede effekt, vil det utvilsomt bidra til å styrke den nordligste landsdelens stilling. Imidlertid utgjør ikke dette opplegget mer enn det Lånekassa mottar i gebyrer hvert år, så studentene er selv med å å betale kalaset.

Den bebuda satsinga på rekruttering til forskning er også opplyftende nytt, med ialt 130 foreslåtte stipendiatsstillinger på landsbasis. Imidlertid er det helt avgjørende for UiTØ at vi i kjølvannet av «gubbeavgangen» ved universitetene sørpå, klarer å holde på den forskerkompetansen vi har opparbeidet oss her.

Utropia: Hva er resepten på det?

Trond: For å unngå at vi blir en rekrutteringsstall for lærestedene sørpå, må det jobbes jevnt og trutt for å høyne den faglige velferdssida. Det må bli attraktivt å søke seg hit; det være seg som arbeidstager eller student.

Utropia: Du har ikke nevnt regjeringens trumfess i budsjettet; nemlig hovedfagsstipendet?

Trond: Nei, og skuffelsen er da også stor over hva jeg vil betegne som løftebruddet fra Bakkes side. Under lynvisitten her forleden ga Bakke uttrykk for at hovedfagsstipendet kom til å omfatte «i prinsippet alle.» I ettertid viser det seg derimot at områder som medisin, jus og fiskerifag ikke kommer inn under denne nyordninga.

Bokanmeldelse

Margareth Atwood: Tjenerinnens beretning

Utropia Gry Berntzen

I «tjenerinnens beretning» beskriver Margareth Atwood et USA der kristne fundamentalister har tatt makten ved statskupp. De har innført et totalitært, patriarkalsk regime bygd på puritanske prinsipper der kvinnen er totalt umyndiggjort. Samfunnet Gilead har et dramatisk underskudd på barn - pga. sykdom og forurensning blir 1 av 5 barn født misdannet, og fødselsraten har lenge vært for lav. For å rette på dette har man innført «tjenerinner» - kvinner hvis eneste oppgave er å føde for barnløse ektepar av høyere sosiale klasser. For, som Bibelen sier:

Utropia: Regjeringa har altså fusket i kortene her?

Trond: Jeg vil si det sånn at forslaget er nærmere betegnelsen «spill for galleriet» enn «fair play». Det gis inntrykk av gjeldsavskrivning som et utslag av generøsitet og ressursforvaltning, mens det i realiteten innebærer at gavepakken betales av studentene selv; i form av økte gebyrer på tilbakebetalinga.

Utropia: En slags omvendt Robin Hood-politikk med andre ord?

Trond: Så lenge rammene for lånekassa ikke skal utvides, vil forslaget ikke komme andre enn noen få, utvalgte til gode. Det vil i praksis bety at de med svakest tilbakebetalingsevne rammes hardest. Studiefinansieringa forblir et forsømt område av utdanningspolitikken.

Utropia: Apropos studiefinansiering; situasjonen for studenter i våre naboland Sverige og Danmark må vel fortone seg som utopisk for en studentpolitiker her på berget?

Trond: Ja, det faktum at danske studenter garanteres et stipend på kr. 40 000,- samt ei 4,5 % rente på overskytende beløp, rimer jo dårlig med definisjonen av Danmark som «på randen av ruin». Selv om NSU sentralt ikke har nedfelt nordisk samarbeid og utveksling av ideer som eket arbeidsområde, er det utvilsomt viktig å trekke fram i lyset forholdene i våre naboland. I lys av utviklinga der må vel Norge sies fortsatt å befinne seg på krabbestadiet.

Utropia: Vi kommer ikke utenom slagsida ved statsbudsjettet. Hva trekker ned ei ellers oppløftende melding, Trond Dokken?

Trond: Utenom det jeg allerede har påpekt, er det også beklagelig at boligkrisen ikke forespeiles en snarlig løsning. Dette avsnittet i budsjett-fremlegget må sies å være et sorgens kapitell. Med en nominell vekst på 5.65 % på velferdssida; heri innbefatta etablering av 2 nye samskipnader, tar regjeringa mål av seg å koke suppe på en fra før av rusten spiker. SU reagerer også på at det ikke ligger noen styrking av etablerte fag i kortene; språkfag og samfunnsfag må fremdeles belage seg å gå på sparebluss. Sivilingeniørstudiet nevnes ikke med et kløyva ord, og studenter

ved fiskerifag har heller ingen grunn til å si seg fornøyde med budsjettet, som ikke bevilger ei krone til nye lokaler.

En annen betenkelig tendens er nedprioriteringa av midler til time- og hjelpelærerposten. Tidligere har denne potten fått penger overført fra s.k. «tomme stillinger», men disse er i år trukket tilbake.

Utropia: Hva vil SU prioritere av oppgaver i tida fremover?

Trond: Etter at bølgene har lagt seg etter det omstidte HAM vedtaket, som med 45 mot 42 stemmer gikk inn for å si nei til ukritisk utbygging av fag ved UiTØ inntil velferdskrisa er løst, forsøker vi nå å nærme oss NSU på halvveien. Begge parter er best tjent med å spille på lag, og allerede på neste HAM vil vi ta opp igjen spørsmålet. Vi håper ei kompromissløsning er innen rekkevidde.

Utropia: Vil dette si at dere tar sjølkritikk på måten saken ble fremlagt for HAM?

Trond: Ja, for såvidt som det ikke kom klart nok fram at det er flere sider av denne saken som må drøftes inngående. Det er ikke bare snakk om et velferdsproblem; det faglige problemet er like alarmerende, og vi må kunne forlange av ledelsen ved UiTØ at de definerer seg inn i problematikken og tar sin del av ansvaret for å løse den. Det er mye upløyd mark ved universitetet.

Utropia: Når du nå er inne på upløyd mark; Rektor forespeilte i åpningstalen en videre opptrapping av fagtilbudet, blant annet i form av et kunst- og kulturfag. Etter hva Utropia forstår, vil de 4 stillingene som ikke er øremerka, komme dette nye faget til gode. Er dette i tråd med SUis vektlegging av ei kvalitativ, heller enn ei kvantitativ utbygging?

Trond: Jeg innrømmer at vi befinner oss i et dilemma her. Det er ikke tvil om at et kunst- og kulturfag vil være en berikelse for Universitetet, og studentene selv har da også vært med på å utforme planene. Men vi resonerte aldri dithen, at det kunne komme til å gå på bekostning av allerede eksisterende fag, slik det nå er fare for. Foreløpig har vi ikke diskutert dette internt i SU, og alt jeg kan si på stående fot er at synet på denne saken er delt.

øyne vi får presentert dene marerittaktige verdenen. Boka er skrevet som en form for dagboksnotater, der hun forteller om sin hverdag, samtidig som vi får glimt fra tiden rett før kuppet og omskoleringsperioden etterpå.

Etter å ha lest boka, sitter jeg igjen med en kald, hard klump i magen. Dette er Iran, bare med Moral Majority og Pat Robertson istedenfor Ayatollah Khomeiny. Atwood har tatt opp en del sentrale tendenser i vår tid og dratt de til sin ytterste konsekvens - f.eks. er det nærliggende å trekke en parallell mellom tjenerinnens funksjon og den til surrogatmødre. Dette er bare en så alt for mulig virkelighet til at en kan se boka kun som et interessant litterært eksperiment.

Margareth Atwood er en flink håndverker. Dette er ikke bare en kommentar til nypuritanismens framarsj, men også en meget velskrevet bok. Jeg-formen gjør at vi opplever Offreds situasjon helt direkte - trøstesløsheten, forakten, og savnet av mannen og deres datter.

Stopp i fagutbygging...?

Kommentar til Hovedallmøtevedtak fra Studentutvalget.

Hovedallmøtet 30.9.87 fattet vedtak som sier stopp i opprettelsen av nye fag inntil bolig- og velferdssituasjonen for studenter løses. Dette vedtaket har skapt en del reaksjoner, og Studentutvalget vil med dette prøve å redegjøre for bakgrunnen til dette vedtak.

Målet må være at alt sees i en sammenheng. Et godt universitet er det som kan tilby god studentvelferd, god undervisning, god forskning, god service, samarbeid mellom ledelse, ansatte og studenter, og ikke minst et stort faglig spekter. Med dette som utgangspunkt, skal vi forsøke å danne et bilde av hva vi har. Er vi i nærheten av et slikt mål ved Universitetet i Tromsø?

UiTØ er et ungt universitet. Likevel har vi på disse femten årene ruddet å nå mange av de målsettingene vi har satt. UiTØ har utvilsomt blitt et alternativ for de mange. For at Universitetet skal bli et alternativ for enda flere, så har Universitetet sin målsetting vært å satse på fagutbygging. Dette har i all denne tid vært en satsing som alle har ønsket. Det skulle være et ønske at fagutbygginga kunne fortsette å være et satsningsområde for Universitetet, for derved å kunne dekke enda flere behov, og da i særdeleshet for landsdelen. Men dette kan ikke skje uten en helhetsvurdering av den høyere utdanning. Ensidig satsing på fagutbygging medfører at hele systemet kommer i ubalanse. Det er ved dette, Studentutvalget ved sin innstilling til vedtak, forsøker å rope et varsko. Dette forslaget innebærer ingen mistillit til Universitetets ledelse, som vi antar har de beste motiver for å prioritere slik satsing. Det hevdes i fra mange hold, at økte bevilgninger, gis først og fremst til satsing på nye fag, og derved også økt antall studenter. Dette utsagn innebærer sikkert riktighet, men dersom det heller ikke protesteres fra ledelse, ansatte og studenter, så vil et slikt utsagn også medføre riktighet i all overskuelig framtid. Og er det det vi virkelig ønsker?

Det har i all tid vært god studentpolitikk og satsing på fagutbygging, men det har samtidig vært like store krav om kvalitetstenkning. Motmelding fra studentene etter Øyenutvalget sin rapport påpeker nettopp dette, hvor de sier at en ukritisk satsing på kvantitet vil ramme kvalitetstenkning. Derfor oppfordres det til en langt mer forsiktig fagutbygging. Det har nå gått noen år siden Øyenutvalgets innstilling, og fagutbygging har stått sentralt. Dette har medført at etablerte fagområder har blitt lite prioritert. Og vi ser derfor også at enkelte fagområder lider under dette. Vi blir stadig oppfordret å ikke nevne ordet krise. Dette er et lett ladet ord som det vil gå inflasjon i, dersom det brukes ukritisk. Skal derfor ikke bruke denne betegnelsen, men vi skal heller ikke lukke øynene for at enkelte føler seg forbigått i bevilgninger. Blir slike tanker først tenkt, så virker de ikke fremmede på forskning, og undervisning.

Vi har i dag to typer fagutbygging. Enten at en legger nye fag inn under allerede eksisterende fag, og den fagutbygging som innebærer helt nytt fag til Universitetet. Siv. ing. studiet og Juss er eksempler på henholdsvis den ene og den andre. Den fagutbygging som innebærer at det legges inn under allerede eksisterende fag, viser seg ofte å ramme disse fagene mer enn det er tjent med. Spesielt kan det gå ut over undervisningstilbud.

Det er ikke dramatisk det vi foreslår, det hele beror på å kunne argumentere ovenfor departementet at vi ønsker denne prioritering. Det hadde vært et ønske at bevilgninger til den høyere utdanning kunne dekke alle våre behov, fordi det vi ber om er langt i fra noen overbuds politikk.

Enkelte kurs blir så sprengt at de må lukkes, og blir derfor ikke lenger et tilbud for alle, for å nevne et eksempel. Skal ikke gå lenger for å eksemplifisere disse forhold, men heller bare kostatere at slik er det i mange tilfeller.

Den delen som har stått mest sentralt for oss studenter er velferdspoliet. Vi har i dag stor mangel på studentboliger. Grensen for hvor mange studenter som kan komme til UiTØ er allerede nådd. Ledelsen ved Universitetet opererer likevel med prognoser som sier at vi har en målsetting å nå 3.000 studenter innen 1995. D.v.s. en økning på over 600 studenter i forhold til antall studenter i dag. Dette vil innebære at dersom studenttallet skal økes ytterligere, må så disse dekke sine boligbehov privat. Vi frykter at dette ikke vil være mulig, dersom da ikke disse studentene skal komme i fra Tromsø-regionen. Studentstatistikken viser et klart denne utvikling allerede i dag, ved at 25% av studentene ved UiTØ er i fra Tromsø kommune. Vi blir på denne måte ikke et universitet for hele landsdelen.

For å oppsummere disse synspunkter som har ført til at studentutvalget fremmet denne sak for Hovedallmøtet: Vi etterlyser en helhetstenkning. Vi kan ikke bli fikserte på studenttallet som eneste indikator for Universitetet, om det er i vekst eller ikke, og hvorvidt det fortjener økte bevilgninger. Vi ønsker og oppnå med dette vedtak, at Universitetet skal prioritere allerede eksisterende fag. Vi ønsker ikke at studenttallet ved Universitetet skal øke bare på bakgrunn av at nye fag legges inn under Universitetet. Det er mest naturlig at vekst i studenttallet skal komme på bakgrunn av kvalitet og ikke kvantitet.

Hva oppnår vi, og hva innebærer en stopp i utbygging av nye fagtilbud?

Statistikken viser at veksten ved Universitetet, dels skyldes at folk blir lengre i systemet, og at nye fag opprettes. Dersom vi over en periode stopper fagutbyggingen er det grunn til å tro at antallet studenter faktisk vil falle. I denne periode vil en satsing på allerede eksisterende fag, og styrke disse. Vi har i vedtaket åpnet for en utbygging av de eksisterende fag. Dette fordi det er i tråd med en styrking av disse fag. Det er også grunn til å tro, at selv om det åpnes for muligheter til at fag som i dag kun kan tilby grunn og mellomfag også skal bli bygget ut til hovedfagsnivå, så er dette en vekst som er langt mer forutsigbar og forsiktig, enn f.eks. utbygging av helt nye fag.

Dersom det samarbeidet som nå er mellom Samskipnaden, Universitetet og kommunen fører fram, og de klarer å bygge de 500 boliger som er prosjektert fram mot 1995, så vil vi med en moderat vekst i antallet studenter til Universitetet, klart å ha demmet opp for det verste etterslepet i mangel av studentboliger. Det er da et håp om at både studentvelferden og kvaliteten ved de eksisterende fag er bedret i retning av de målsettinger vi har satt.

KNOCKOUT

MUSIC

Rocky
PLATE
BAR

TONOFOTO STORGATEN 66 9000 TROMSØ TELEFON BUTIKK: 83 046

Siste nytt

- Ep. Mc. CD
- Maxi sgl.
- Musikkvideo - (fra kr 69,-)
- Gammelpopsingler
- Direkteimport

2 etasje

Tonofoto

54 år
i musikkbransjen

Storgaten 66 - 9000 Tromsø - Tlf.: (083) 83 046

Navn _____
 Adr. _____
 Dato _____

Rocky PLATEBONUS

- Kjøp av 1 stk. LP 3/4/5 gir 2 bonusmerker.
- Kundekort med 20 bonusmerker gir 1 stk. LP gratis.

Klipp ut bongen og lever til Ro

Kvekk, Kvekk.....!?

Under kvekker (unnskyld: leder) i Utkvakkia (unnskyld: Utopia), står det ganske riktig skrevet at statsråd Halvkvekk Kvakke (unnskyld: Halvard Bakke) har vært på besøk ved Universitetet i Tromsø, og at han fikk gå i fred. Vi må videre få kvekke (unnskyld: legge) til, at det også medfører riktighet, at da Kvakke (unnskyld: Bakke) var på besøk i Bergen, så møtte studentene der massivt fram for å vise sin misnøye til den utdanningspolitikk som regjeringen fører. Så kvakker kvekker (unnskyld: spør kvekker (unnskyld: leder)) om hvorfor dette ikke skjedde i Tromsø. Og det er her, med dyp respekt for de som er sådant bevandret i den vitenskapsteoretiske verden, vi i andedammen gjør et dypt bukk for de slutninger som trekkes (unnskyld: kvekkes) (jfr. Erasmus Montanus) Vi kvekker (unnskyld: går) videre. Man har så konkludert med at dette skyldes at studentene ikke visste noe om besøket av statskvekk Kvakke (unnskyld Statsråd Bakke), og at det derfor heller ikke var noen aksjoner. Men, men....., noen måtte vel vite, for

statskvekken (unnskyld: statsråden) hadde vitterligen møtt et knippe ender (unnskyld: studenter), og deriblant Studentkvekket (unnskyld: Studentutvalget). Siden påkvekk (unnskyld: påstand) i kvekker (unnskyld: leder) regnes som et usant påkvekk, må nødvendigvis påkvekk 2 være sant, hevdes det. Påkvekk 1 lyder: «Studentene i Tromsø er såre fornøyd med Lånekasen, boligsituasjonen, velferdsloven og fagtilbudet, og ønsker ikke å plage Bakke med slike trivialiteter under hans Nord-Norges turné.» Påkvekk 2 lyder: «studentene i Tromsø visste ikke at statsråd Bakke kom» M.a.o., for å oppkvakkerer (unnskyld: oppsummere): studentkvekket visste at statskvekk Kvakke kom, og studentene i Tromsø er ikke fornøyd med Lånekvakken, boligkvekken, velferdskvekken og fagtilkvekket, og ei heller statskvekken. Og dersom dette medfører riktighet, så er det kvakkerende (unnskyld: graverende) Man kan så kvekke (unnskyld: lese) et annet sted i dette Utvakka lignen-

de kvekk. Her kvekkes det, at de tradisjonelt oppkvekkeske (unnskyld: opprørsk) studentene i Tromsø, ikke rørte en finger (unnskyld: svømme-fot) for å markere noe som helst da statskvekk Kvakke (Unnskyld!!!!) var i Tromsø.

Ja, ja det var vel andre kvekker (unnskyld: tider) da studentutkvekket brydde seg om kvakksjoner (U.s.: aksjoner), Lov om organisert kvekk (også kalt velferdskvekken), og Statens Lånekvakke for utkvekking. Det ankvekkes (unnskyld: antydes), at det er mulig at studentkvekket ikke helt er på svømmefot med resten av studentene, og at vi kanskje bør trekke oss ut av andedammen (ihvertfall hodet). Vi forstår da dithen at vi kanskje bør svømme et helt annet sted. Nå må dere aller nådigst unnkvekke (unnskyld: unnskyld) oss dersom vi misoppkvekker hele kvakket, men vi forstår at dere ønsker et oppkvakkerende kvekk. Eller, ...har vi ikke skjont et kvekk!!!!

Hva er Studentutvalget beskyldt for?

Studentutvalget blir beskyldt i leder i siste Utopia, for at vi ikke har informert om besøket av Statsråd H. Bakke. Vi mener denne kritikken er uberettiget. Vi vil her forsøke å redagere for disse forhold.

Den 27. august blir Universitetsstyregruppa (dvs. studentrepresentantene i Universitetsstyret) informert om at Statsråd Bakke, Tove Veierød, Synnøve Nymo m.fl. skulle komme på besøk til Universitetet i Tromsø den 23. og 24. sept.

Den 1. sept. blir SU-leder informert om det samme.

Den 2. sept. blir leder av NSU-Tromsø og de øvrige medlemmene av SU informert om besøket av Statsråden.

Den 2. sept. blir det på et SU-møte nedsatt en komite som skal planlegge opplegget for besøket. Denne komite består av medlemmer fra SU og styreleder i Samskipnaden. På samme møte diskuteres det hvorvidt det skal

arrangeres aksjoner i forbindelse med besøket. På bakgrunn av de aksjoner som vi arrangerte bare tre uker i forveien, i forbindelse med Boligaksjonen, fant vi det lite hensiktsmessig å arrangere noen aksjon rundt besøket, da vi fryktet at en slik aksjon ville virke mot sin hensikt. Oppmøtet av studenter i forbindelse med Boligaksjonen var heller skuffende. Vi kan gjerne kritisere for dette, men det kan opplyses at aksjoner krever mye forberedelse, og vi følte ikke at SU hadde ressurser til dette. Pga. Boligaksjonen hadde allerede mye av andre pålagte arbeidsoppgaver blitt utsatt.

Den 8. sept. sendte SU ut, i forbindelse med et annet brev til Arbeidsutvalgene ved de enkelte institutt, høstplan for SU og NSU-Tromsø. I denne høstplan, som også ble sendt til Studentradioen og Utopia, var besøket av H. Bakke oppført med dato for besøket. (Brev til AU)ene med høstplan vedlegges dette innlegg. Håper Utopia kan bekrefte det-

te). (Det kan Utopia. Red. komm.).

Videre den 17. sept. avholdes Studentrådsmøte. Her legges også høstens program for SU og NSU-Tromsø ut, riktignok revidert, men besøket av Statsråden er også her oppført. (Revidert høstplan legges også ved innlegget). Noen dager før møtet med Statsråden, tar SU kontakt med Utopia og radioen, og inviterer de da å være med på den timen vi i Studentutvalget fikk med Statsråden. Det viste seg at Statsråden nektet å møte tillitsvalgte dersom media skulle være tilstede. Dette ble respektert av media, og SU valgte å fullføre møtet til tross for dette.

Så for å oppsummere: Styregruppa, SU, NSU-Tromsø, styreleder i SiTø, alle Arbeidsutvalgene, samt media kjente til besøket. Utover dette synes ikke SU selv at de har informasjonsplikt.

Studentutvalget
v/ Trond Dokken

OM KONG SALOMO OG JØRGEN HATTEMAKER eller HVORFOR ER DET BARE MUNCH SOM KAN PUSTE LETTET UT?

FOTO: Oddgeir Sagerup

Flere Utopia har vi kunnet lese om hvordan representanter for Munch-museet har kjempet for å berge Munch-utstillingen i 3. etasje på Universitetsbiblioteket fra en røykfyllt og tragisk skjebne. Vi var mange som trakk et lettelsens sukk da den saken gikk i jorden og røykeforbud ble innført.

Imidlertid konstanterer man fort, hvis man tar en tur opp trappa på UB, at røykskyene fortsatt omgir den arme John Savios bilder i 2.

etasje, og det til tross for at det overfor Utopia er blitt påpekt at disse bildene er enda mer sårbare enn Munchbildene.

Dette må det gjøres noe med - straks! Vi kan ikke finne oss i at vår store samiske kunstner skal behandles mer respektløst enn søringen. Røykerne får finne seg i å ta giftskyene sine andre steder - LA SAVIO-BILDENE LEVE!!

Gerd Bjørhovde

Ny framleieaksjon i vente

Sten Kjellquist i Norsk Studentunions lokallag i Tromsø har levert følgende forvarsel om en kommende framleieaksjon i Tromsø.

En framleieaksjon kommer til å bli gjennomført fra slutten av oktober og framover. Denne gjennomføres av Samskipnaden på oppfordring fra Norsk Studentunion/ Studentutvalget. Denne er

en fortsettelse av Boligaksjonen for å få mer rettferdige boligforhold.

Ved kontroll skal beboerne vise fram gyldig studiekort og leiekontrakt.

Ulovlig framleie er brudd på leiekontrakten og vil få konsekvenser for retten til å bo videre.

Er Hovedallmøtevedtaket ei falitterklæring?

Hovedallmøtet ved Universitetet i Tromsø fattet nå i høst et vedtak hvor studentene sier nei til videre fagbygging inntil boligproblemet for studentene er løst. Videre ønsker man ikke ei videre utbygging av nye fagtilbud før man har styrket allerede etablerte fag.

Jeg vil her komme med en del kommentarer til enkelte av punktene i vedtaket. Og disse kommentarene vil vise at spørsmålet jeg stiller i overskriften slett ikke er irrelevant.

Ad pkt. 1. Man vil si nei til opprettelse av nye fagtilbud som vil føre til en ytterligere økning av studenttallet. Dette punktet er utrolig lite konkret, og vil slett ikke være noe godt arbeidsredskap for studentrepresentanter i ulike råd og utvalg. Hva som ligger i begrepet «nye fagtilbud» er heller uklart, og man har heller ikke noen definisjon av begrepet i sakspapiret. I flg. Trond Dokken (innledning på Hovedallmøtet) gjelder dette ikke fag som allerede er vedtatt opprettet.

Men stort sett alle fag som skal komme til Tromsø av typen helt nye fag, er allerede vedtatt. Vi har ett unntak og det er Kristendom grunn- og mellomfag. Men de vedtakene som allerede er gjort, vil i realiteten kunne øke studenttallet ganske drastisk. Hva er så vitsen med dette punktet når det likevel ikke vil ha noen større effekt når det gjelder målsettinga i

vedtaket, nemlig å stoppe veksten i studenttallet i Tromsø til boligbeholdningen er dekket?

Stopp i opprettelsen av nye fagtilbud kan også bety nye fagtilbud innen de allerede eksisterende fag. Og i tillegg så betyr også ei styrking av etablerte fag økning i studenttallet.

Så hovedhensikten med første del av vedtaket, pkt 1. kan ikke under disse forutsetninger på noen måte oppfylles. Jeg vil karakterisere dette punktet som hverken fugl eller fisk. Skulle man ty til slike virkemidler, måtte de ha vært ganske mye sterkere. Da måtte man sagt: Ikke en student til Universitetet for boligkrisa er løst!! (Min mening er at vi ikke kan bruke dette viremiddelet. Det ville være horribelt.)

Ad pkt. 2. Styrking av allerede etablerte fag kontra nye fagtilbud. Nok et punkt som ikke er klart definert, og som i tillegg er med på å undergrave intensjonen i pkt. 1. Selv om det satses på ei utbygging av fag vi ikke har her, betyr ikke dette at det nødvendigvis er ei ukritisk satsing. Her er det i høyeste grad nødvendig å se på hvilke behov landsdelen faktisk har, og innse at nye fagtilbud ikke trenger å være ei belastning i utgangspunktet, men kan være en berikelse for de fagene vi allerede har, og kan føre til et i sum kvalitativt bedre universitet.

Det jeg reagerer mest på under dette punktet, er den ukritiske definisjonen av «kvantitet» og «kvalitet», jfr. avsnittet overfor. Og når det gjelder utredning av de enkelte instituttenes behov, er ikke det noe som skjer hver eneste høst under budsjettbehandlingen?

Med dette mener jeg ikke å si at det ikke er viktig å sats på allerede etablerte fag. Det er i høyeste grad viktig. Men jeg klarer ikke å se at det i utgangspunktet er noen konflikt mellom ei satsing i både bredde og dybde, eller både kvalitet og kvantitet. Og hva som er kvalitet og hva som er kvantitet i denne sammenheng er ikke gitt i seg selv. Ei satsing også på et bredt (eller bredere) fagspekter betyr ikke bare et kvantitativt bedre universitet, men også et kvalitativt bedre universitet.

Dette vedtaket betyr i realiteten at studentene ved Universitetet i Tromsø sier ja til ei omfordelingslinje når det gjelder ressurser til høyere utdanning. Som allerede de fleste vet, så støttet ikke arbeidsutvalget i NSU-Tromsø dette vedtaket. Vi kunne ikke støtte et vedtak som betyr stopp i fagbygginga her ved universitetet. NSU-Tromsø mener at ei omfordeling av eksisterende midler ikke vil løse ressursprobleme i høyere utdanning. NSU-Tromsø vil påpeke at Universitetet i Tromsø trenger satsing både i faglig bredde og på de eksis-

terende fagtilbud for å opprettholde både studierekruttering og forskerrekuttering. Et av de største problemene vår landsdel har når det gjelder høyere utdanning generelt, er at det er for få studieplasser i Nord-Norge. Og frammøteundersøkelsene Universitetet i Tromsø har gjennomført viser at hovedårsaken til at studenter velger å studere andre steder, er manglende fagtilbud.

Dette er også noe Universitetet i Tromsø er nødt til å ta alvorlig. Men det betyr ikke at man skal ha ei ukritisk satsing på nye fagtilbud. Og det er helt klart både nødvendig og viktig at man får ei skikkelig vurdering av hvilke følger nye fag vil ha, både når det gjelder velferdssituasjonen, arbeidssituasjonen for studentene og forholdene for allerede eksisterende fag.

Ad pkt. 3. Protokolltilførsel. En protokolltilførsel vil ikke hjelpe i det hele tatt. Dette er noe man må fremme som forslag til vedtak, selv om ikke et hovedprinsipp om full stopp ikke slår igjennom. Og dette er det som etter min mening burde vært det vedtaket som ble gjort på HAM. I tillegg til å man må kreve økte ressurser til høyere utdanning. Vi har sett gjennom aksjonene i Oslo og Bergen i vår, og gjennom vår egen boligaksjon, at dette hjelper. Vi skal ikke undervurdere de virkninger dis-

se aksjonene kan ha.

Ad pkt. 4. Ny behandling når kriteriene endres. Det vi må kjempe for er at kriteriene skal endres, og det gjør vi ikke på den måten Hovedallmøtet har bestemt nå. Vi kjemper ikke for økte ressurser til høyere utdanning, studiefinansiering og velferd ved å sette oss ned å si «nei» helt til vi får det bedre. Dette er en taktikk som ikke slår igjennom i det hele tatt. Det har vi sett før.

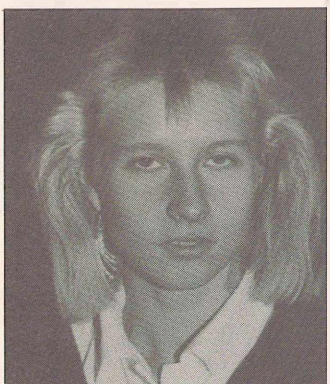
På den måten som det legges opp til, vil vi bare få folkene i departementet (finansdepartementet iallfall) til å gni seg i hendene å si «så fint, nå har studentene i Tromsø skjont at vi ikke kan øke ressursene til høyere utdanning, men at satsinga må komme gjennom omfordeling og omprioritering.» Og hvor langt er vi kommet da? Vi får iallfall ikke endret kriteriene før langt inn i ei framtid ingen av oss får oppleve.

I sum er dette: Et vedtak hvor det ene punktet slår det andre i hjel eller uthuler det. Og ei fallitterklæring. Nå kan vi sette oss med hendene i fanget og si «nei» til himmelen ramler i hodet på oss. Likevel vil ikke noe skje!! Unntatt at vi kanskje får himmelen i hodet en dag.

Av
Elin Gundersen
Landsstyrepraesentant
NSU

Din mening

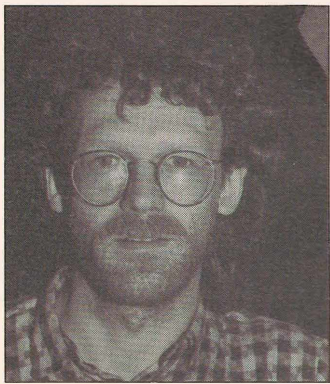
Hva syns du om vedtaket som ble fattet på siste HAM om å gå imot flere nye fag så lenge boligproblemet er så stort som det er?

Olaug Lian, Ex. phil.
Det er behov for flere nye studie-tilbud ved Universitetet. Derfor mener jeg at dette vedtaket er uheldig for landsdelen.

Kjetil Røtvold, IMB
Enig med fellesvedtaket. Den trange boligsituasjonen må prioriteres. Standarden på etablerte fag må forhøyes.

Narve Fulsås, stipendiat ISV
Forstår vedtaket, studentene må oppfatte boligsituasjonen som prekær. Universitetet må ta dette spørsmålet alvorlig. Vanskelig å si absolutt nei til nye fagtilbud.

Lena Rønahug, ISL
Enig med vedtaket pga. at det kan virke som et pressmiddel på de bevillende myndigheter. Styrk eksisterende fagtilbud.

Hummer og Campari

Hugin og Munin, Odins to ravner, fikk det tvilsomme vervet å pryde emblemet for Universitetet i Tromsø. Lite visste de hva de gikk til. Et klokt hode sa i den forbindelse at emblemet passet Universitetet perfekt: En institusjon som lever i sin egen verden, hvor Hugin og Munin selvfølgelig flyr – som akademikere flest – hver sin vei. Vi synes å merke at de har begynt å nappe i hverandres akademiske fjærpyrd allerede, i kjølvannet av Regjeringens forslag til statsbudsjett.

Debatten dreier seg om det basale spørsmålet «å være eller la være», for å omskrive et kjent britisk sitat. Hugin vil ha flere fag, mens Munin vil styrke de man har allerede. Vi kan tenke oss rektor Narve Bjørgø i sort fjærprakt, på evig speiding etter nye fag. I motsatt retning flyr Munin, i

dette tilfelle Hovedallmøtet som stemte mot opprettelse av nye fag før eksisterende problemer var løst. Her må vi se for oss en atskillig mer vinglete kurs, siden flertallet var meget knapt. En liten fugl har sogar hvisket oss i øret at enkelte studentpolitikere prøvde å berolige en oppskjørtet Bjørgø med at vedtaket ikke var så mye å bry seg om, siden mange studenter egentlig ønsker nye fag.

Et av fagene som snart er klekkeferdig er prestestudiet, ihvertfall de første trinnene på stigen, for å si det slik. Her må vi bare innrømme at saksgangen begynner å bli komplisert, i og med at både Hugin og Munin er hedninger. Det kan bety to ting: 1) Odin har lurert alle, eller 2) at det finnes verdslige grunner for å opprette studiet. Det har nemlig vist seg som god taktikk å opprette grunnfag

først, deretter bygge ut til embetsnivå, jfr. Juss, som i løpet av 3 år har vokst til å bli et gigantfag.

Det er neppe noen fare for at vi får 200 flyvedyktige teologistudenter med det første, men tendensen er klar. Andre nye fag som ligger i lufta er kulturfag, arkitektur, fysioterapi etc. etc. Om ikke lenge kan Universitetet i Tromsø bli en slags faglig Noahs ark hvor alle fag er med – på grunnfagsnivå.

For ikke å bli beskyldt for å skite i reiret skynder vi oss med å legge til at dette er satirisk ment. Men man burde vel la kyllingene vokse opp før man legger nye egg, eller hur, Hugin og Munin?

Jokke & Valentinerne på Huset

Lørdag 31. oktober spiller Jokke & Valentinerne på Studenthuset. Sist de var i Tromsø var 16. mai i år, og da spilte de også på Studenthuset. Jokke & Valentinerne består av Joachim Nielsen (gitar og vokal), Mai Irene Aasen (trommer) og Håkon Tørgersen (bass). Ifølge en pressemelding spiller sistnevnte bass på Egersundsk vis, hva nå enn det skal bety. Det er i allefall duket for en av høstens store musikkopplevelser på Studenthuset, og vi kan bare anbefale publikum å også ta en lytt til Jokke & Valentinerne LP «Alt kan repareres».

Heite nyheter!

En av Studentradioens medarbeidere har sammenlignet Utropia med Morgenbladet, og vi gjør derfor nå et desperat forsøk på å leve opp til vårt påståtte ideal.

La oss først bare få ytret vår medlidenskap med vår alles kjære direktør i Samskipnaden, Vidar Bakken, som dessverre var så uheldig å få den fine frakken sin tilgriset med oransje maling da han lente seg mot ei nymalt dør på Prestvatnet under statsråd Hallvard Bakkes besøk tidligere i høst. Velkjent for de fleste studenter er vel også Tor Ødegård, gammel travet innen studentpolitikken. Han har vært så heldig å få seg jobb. Gratulerer! Tor planlegger saksbehandlingsopplæringa ved Universitetet, og ikke nok med det, Tor har også blitt engasjert som planlegger av et organisasjonsutviklingsprosjekt for Samskipnaden, i samarbeid med ovennevnte Vidar. For dette får Tor kr 5.000,-, den heldig grisen. Hovedfagsstudent ved ISL og tidligere litteraturanmelder i Utropia, Even Arntzen, var i følge pålitelige kilder på kjøtt-tur til Kilpisjärvi i Finland med sin stålgrå Skoda søndag 11. oktober. Sterke rykter vil ha det til at misfornøyde NSU-medlemmer i Tromsø hadde puttet kløpulver i trusa til Studentutvalgsleder Trond Dokken foran opptaket til TV-programmet Kluzz som ble sendt for noen uker siden. Dokken svaia til høyre og venstre, det klødde visst bare verre så det ut til. Mens vi først er inne på studentpolitikken arena kan vi bare nevne at vi gleder oss til det kommende Skibotnseminaret, og vil da stille med kamera i tilfelle garvede studentpolitikere også denne gangen skal danse hula-hula kun iført en rød handduk foran Feltstasjonen. Unni Rustad i Studentradioen? Program

posten «Studentservice» i Studentradioen kunne for en tid tilbake melde at Universitetsbokhandelens kiosk i Brevika, Unikiosk, solgte mannfolkbladet «Express», for det hadde reporterer lagt merke til. Fysj og fysj! Nakne pupp og nakne lår! Uniboks Dyrkorn måtte krype til korset og love svineriet fjernet. Ja, ja, noe må da vel studenter lese mens de venter på at fagbøkene skal komme. Usunt miljø på Studenthuset? Ikke vet vi, men redaktør Kulø i Utropia ble ihvertfall shang-haiet av en eller annen som absolutt måtte prate med han. En vennlig vakt fikk roet mannen ned. Ja, ikke Kulø, altså. Sa mskipnaden på storoffensiv mot parkeringssynderne. I styremøte 6. oktober vedtok styret i Samskipnaden å gi administrasjonen fullmakt til å begjære ulovlig parkerte kjøretøyer på Samskipnadens områder borttauet. Dette ser nå ut til å bli tatt alvorlig, for på Prestvatnet kunne man den 8. oktober være vitne til at Samskipnadens traktor ble spent foran en rød Morris Marina, og at den deretter ble slept avgårde fra parkeringsplassen som skulle opparbeides. Med blokkerte hjul. Nei, da takker vi oss heller til Sandermetoden, som er blitt uhyre poulær blant beboere ved Samskipnadens boliger. Metoden er som følger: Lur deg ut sent en kveld, finn deg en feilparkert bil du har irritert deg lenge over og vips! så kaster du deg over den og bøyer vindusviskerne slik at de blir som en «S». Da blir det fort slutt på svineriet. Kulturhuset sponsa av Universitetet med 5 millioner? Følg med, følg med! Utropia vil dersom alt går som det skal, og det gjør det jo oftest!, i neste nummer bringe historien om hvordan Kulturhuset i Tromsø ble til. Forresten, har du hørt om edderkoppleken til Steinar Johansen og Roald Aspeli? I sin

tid som beboere i Studentboligene i Brevika, var det morsomste som fantes å se hvem som kunne klare å drepe flest edderkopper inne i brakka utpå høstparten. Rekordene er uvisse, men at den er stor, det er vi sikre på. Studentboligene i Brevika er de boligene som Harald Overvaag ikke viste hvor befant seg. Skjønnede made-moiselle! Geir Finne, amanuensis i økonomi, har forlatt Tromsø til fordel for Frankrike for et halvt års tid eller så. Er traktorulykker en trussel mot bosetningen i distrikts-Norge? Det påstår Utropias korrespondent i Kjøpsvik i Tysfjord, Håkan Sander, og vi venter med spenning på resultatet av hans forskning. Ooops! Der glemte vi det nesten! Det var ikke Synnøve Dalmo, student representant i Universitetsstyret, som sto bak Utropias opplysnings-rige nummer om at det i Universitetsstyremøtet framkom signaler om at nye fag burde ses i sammenheng med boligsituasjonen. Eren skal Trond Dokken ha. 1-0 til Dokken. Fantastisk! Det er sånn som vekker interesse for student media. Ordene kommer fra journalist i bladet «Tromsø», Bjørn Brox, og dette skulle vel borge for at Utropias artikkel om hybelsvindler tidligere i høst var god journalistik. Brox har jo selv skrevet ting som har blitt lagt merke til i Utropia, jfr. en artikkel i Utropia om problemer ved Sosialøkonomiseksjonen for noen år siden. Jada, det er ikke første gang det blåser der i gården. Alreit, vi runder av her og håper at vi kan bringe flere heite nyheter ved en senere anledning. Hvis da ikke Redaksjonen er veltet ved et ekstraordinært Hovedallmøte i mellomtiden.

Nytt ute

For perioden 26. okt. – 16. nov.

Paletten

Den 31. arrangerer Tromsø Internasjonale Folkemusikkforening kveld med utenlandsk mat og folkemusikk.

Je T'aimé

Freitag 6. spiller Pub Walkers. Je T'aimé går dessuten ut med spesialtilbud på pizza for studenter og skoleungdom mellom klokke 14 og 18.

Pacific

27. og 28. spiller Warner Brothers Band. Scan American band spiller torsdag den 29. og 30. og 31. er det klart for Pub Walkers. Søndag den 1. blir det «Tobbe-kveld» i Naustet. Det er bransjetreff i hotell- og restaurantbransjen, og det er dermed de som står for bevertningen. Søndag den 8. spiller Tobbe i Naustet, og 10. og 11. kommer gruppa New York sørfrø for å spille. 13. og 14. spiller Bjørn Jens band. 15. kan man igjen finne Tobbe i Naustet.

Rogers/Hawk

4. og 5. kommer Jonas Fjeld band. 11. og 12. kan man lytte til den italienske gruppa Question.

Prelaten

27. er det Konrads kro som står for underholdninga. Den 30. spiller den svenske duoen Tommy og Lisa. 31. okt. og 1. nov. blir det blues-toner med Notoddengruppa Rhythm & Blues Express. 6. og 7. spiller Café Café på Prelaten, og 13. og 14. blir det jazz og bluesinspirert rock med gruppa So What.

Kulturhuset

Hålogaland Teater spiller «Ti bud for forfattere» t.o.m. den 31., og barneforestillinga «Jorda er rund» spilles også t.o.m. den 31. Den 31. tildeler «Oluf-prisen». 1. november blir det solistkonsert med Teimon Bartos. Fra 3. t.o.m. 7. kan man få med seg «Latt av tiden» med Great Garlic Girls. Den 8. kommer Tromsø Orkesterforening og har solistkonsert med bl.a. Steinar Ofsdal. Tromsø Symfoniorkester har kammerkonsert den 15.

Tromsø Kunstforening

Fra 24. okt. til 8. nov. kan man se tegninger og malerier utført av Svein A. Berntsen. Fra 14. – 29. nov. stiller Reidar Aulie ut sine malerier og tegninger.

Tromsø Museum

Tromsø Museum har en del møtevirksomhet. Først ut er Tromsø Hagelag som arrangerer kveld den 28. okt.. Den 4. nov. har båtklubben Arctandria foredrag om gamle båtmodeller. Den 5. arrangerer Arktisk Forening foredrag om Kings Bay ulykken, 25 år etter. Søndagene 8. og 15. har Tromsø Fotoklubb et lysbildeprogram. Det varer 1/2 time og blir sendt jevnlig de to søndagene. I tillegg vil klubben ha ei fotoutstilling. Tromsø Museum arrangerer dessuten ei Kallevalia 150 års utstilling. Den varer fram til 7. nov.